

Hz. Muhammed'in "hakikat-ı kemalati" ne demektir?

Kemalat, bütün güzel sıfatlarla muttasıf olmak demektir. Peygamber Efendimiz (asm) bir mahlukatın olabileceği en yüksek ve en zirve mükemmellikte ve olgunluktadır. Öyle ki, Allah'ın sanatları içinde diğer sanatların yaratılmasına sebep ve gerekçe olacak kadar yüksek bir kıymet ve değerde bir sanat-ı İlahidir.

Bir ağacın en mühim gayesi ve neticesi nasıl meyvesi ise, şu kainat ağacının en büyük ve en mükemmel meyvesi ve neticesi Peygamber Efendimiz (asm)'in şahsiyeti ve ubudiyetidir. Tabir yerinde ise, Allah kainat ağacını sırf Hazreti Peygamber Efendimizi (asm)'ı netice versin diye halk etmiştir.

Peygamber Efendimiz (asm)'in bu yüksek makamı ise, onun Allah'ın isimlerine azami ve hakikatli bir mazhar ve ayna olmasından dolayıdır. Allah bütün sıfat ve esmasını en güzel ve en parlak olarak Allah Resulünün (asm) mahiyet aynasında görüp göstermiştir. Yani Peygamber Efendimiz (asm) Allah'ın isim ve sıfatlarını en azam bir makamda, en azam bir derecede izhar ve ilan ettiği ve ona tam bir ayna olduğu için habibiyet makamını elde etmiştir. Bu da gösterir ki, kainatı ve Peygamber Efendimizi (asm) yaratması ve vesile kılmasının temelinde, kendi cemal ve kemalini görmek ve göstermek istemesi vardır. Mevcudatı yaratmasındaki en önemli ve kuvvetli sebep budur.

Allah, mevcudat teşhirciğinde sergilediği sanatını, önce kendi İlahi nazarı ile seyredecek, sonra da diğer mahlukatın nazarına takdim edecek. Allah'ın sanatını sevmesi ve sanatları içinde en büyük olan Hazreti Peygambere (asm) habibiyet payesini vermesinin ardında, kendi cemal ve kemaline olan muhabbeti yatıyor.

Yani, Allah kendi cemal ve kemalini sevdiği için alemleri yarattı. Mahiyet meçhul bir şuunat-ı İlahi, tavr-ı aklın haricinde kudsi bir sevgidir bu. "**Ben sende kendimi gördüğüm için seni sevdim, yani ben kendimi sende sevdim.**" ibaresi, Allah'ın Peygamber Efendimiz (asm)'e bakışını ve onun hakikat-i kemalini biraz dar lafızlarla özetleyebilir.

Peygamber Efendimiz (asm)'in zatı ve kimliği şu kainatın yaratılmasına nasıl bir vesile ve sebep olmuş ise, aynı şekilde onun o kudsi ibadet ve kulluğu da bu kainatın bekasına ve devamına gerekçe ve sebep olmuştur. Yani Allah bütün kevniyatı onun hatırı ve ibadeti için yaratmıştır.

Bazen olur ki külli şeylerin esası ve ruhu onun cüzü olur, ağaç ile çekirdek gibi. Ağacın vücudu nasıl çekirdeğe bağlanmış ise, kainat ağacının vücudu da çekirdeği olan Peygamber Efendimiz (asm)'e bağlanmıştır. Kainat olmasa onun mana ve maksadını Peygamber Efendimiz (asm)'in maddi ve manevi şahsı ifa ve ifade edebilir.

"Muhakkakki Allah ve melekleri Peygambere salat ederler, ey iman edenler siz de ona salavat getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin."*(Ahzab, 33/56)*